

יחיד?! - כהרא דתני: אשה שעשת כתונת לבנה צריכה למסור לציבור. -
 עד כדון בירוצי לח. ואפילו בירוצי יבש? - כהיא דתנינן תמן: הנסכים שקדשו
 בכלי ונמצא הזבח פסול, אם יש שם זבח אחר - יקרבו עמו, ואם לאו -
 ייפסלו בלינה.

אור לישירים

שרת והתקדשו קדושת הגוף, שכלי שרת מקדש את מה שבתוכו קדושת הגוף, ונמצא הזבח פסול - שנפסל הקורבן, ואין הנסכים יכולים להיקרב עימו, אם יש שם זבח אחר - הזקוק לנסכים ואין עימו נסכים, - יקרבו עמו - הנסכים הללו באותו יום, שכיוון שנפסל הזבח ולא הוצרכו לו הנסכים, יכולים לשנותם לזבח אחר, ואם לאו - אם לא קרבו הנסכים הללו באותו יום עם זבח אחר, - ייפסלו בלינה (שהייה במשך הלילה) - ייפסלו הנסכים להקרבה כשהיו מונחים עד שיעבור עליהם הלילה, שכל דבר המתקדש קדושת הגוף בכלי שרת נפסל בלינה. אבל אם לא נתקדשו הנסכים קדושת הגוף בכלי שרת, ונפסל הזבח, אין הנסכים נפסלים בלינה, ויכולים להקריב אותם עם זבח אחר אפילו לאחר כמה ימים. - וכמו כן, בירוצי לח שנתקדשו קדושת הגוף בכלי המידה, אם יש שם זבח אחר - יקרבו עימו (באותו יום), ואם לאו (אם אין שם זבח אחר) - יימכרו (באותו יום) לחייבי זבח אחר (הזקוקים לנסכים, שיביאו את קורבנם למחר, מפני שבית דין התנו תנאי על הביירוצים, שאף על פי שנתקדשו, יש להם פדיון, ומעתה לא ייפסלו בלינה) ויביא בהם (יקנה בדמיהם) כלי שרת לדעת רבי עקיבא וקיץ המזבח לדעת רבי חנניה סגן הכהנים, ואם לאו (אם באותו יום לא קרבו עם זבח אחר ולא נמכרו לחייבי זבח אחר) - ייפסלו בלינה (תוספתא מנחות י, ח). - אבל בירוצי יבש שלא נתקדשו קדושת הגוף בכלי המידה, אין נפסלים בלינה, ויכולים למכור אותם לחייבי זבח אחר אפילו לאחר כמה ימים ולהביא בדמיהם כלי שרת לדעת רבי עקיבא וקיץ המזבח לדעת רבי חנניה סגן הכהנים.

בתוספות (בבלי מנחות פח, א) שאלו בעניין בירוצים לקיץ המזבח. מהשאלה ששאלו בתוספות מוכח שיש להפך את הגרסה בשאלה הדומה ששאלו בירושלמי כאן: "עד כדון בירוצי יבש. ואפילו בירוצי לח?" (אומנם לא נמצא מי שמהפך את הגרסה).

בתוספות (שם) השיבו, על פי מה שאמרו בירושלמי להלן בעניין דומה, שבית דין התנו תנאי על הביירוצים, שאף על פי שנתקדשו, יש להם פדיון ומביאים בהם קיץ המזבח. וכך יש להסביר את מה שהשיבו בירושלמי כאן בעניין בירוצי לח.

אפשר שהמשנה במנחות, שהוצעה בירושלמי כאן אחרי

וכי, אם בירוצי יחיד הם לכלי שרת, לא נמצא שכלי שרת באים משל יחיד?! וכיוון שאין כלי שרת באים אלא משל ציבור, לכן בירוצי יחיד אין הם לכלי שרת. ומתריצים (את התמיהה בהצעת ברייתא): כהרא דתני: - כמו (הברייתא) הזאת ששונה (התנא): אשה שעשת (שעשתה) כתונת לבנה - הכוהן, שישמש בה במקדש לעבודה, צריכה למסור לציבור - צריכה לתת את הכתונת במתנה גמורה לשם כל הציבור, שבגדי הכהנים שהם משמשים בהם במקדש באים משל ציבור (מתרומת הלשכה), ואם מסרה אותה לציבור, משמש בה בנה הכוהן. והוא הדין לכלי שרת, שאם נמסרו בירוצי יחיד לציבור, אין כלי שרת הבאים מהם נחשבים שהם באים משל יחיד.

דבר שנקנה ממעות הקדש או שהוקדש למזבח - הרי הוא קדוש קדושת דמים ויוצא לחולין בפדיון. דבר שהוכנס לכלי שרת - הרי הוא קדוש קדושת הגוף ואינו יוצא לחולין בפדיון ונפסל בלינה.

ושואלים עוד: עד כדון - עד עכשיו, בירוצי לח (נראה שצריך לומר: 'יבש') - הדין במקרה של בירוצי יבש ידוע, שהביירוצים של כלי המידה שבהם היו מודדים דברים יבשים (סלתות) הם לכלי שרת לדעת רבי עקיבא ולקיץ המזבח לדעת רבי חנניה סגן הכהנים, שכן בירוצי יבש - חול, מפני שמידות היבש אינן מקדשות קדושת הגוף את בירוציהן (משנה מנחות ט, ה), ובירוצי יבש קדושים קדושת דמים בלבד, ויש להם פדיון, ולכן בירוצי יבש הם לכלי שרת ולקיץ המזבח (גם בירוצים של ציבור, וגם בירוצים של יחיד שמסרם לציבור). ואפילו בירוצי יבש (נראה שצריך לומר: 'לח')? - מה הדין במקרה של בירוצי לח? האם אף הביירוצים של כלי המידה שבהם היו מודדים דברים לחים (שמנים וינות) הם לכלי שרת לדעת רבי עקיבא ולקיץ המזבח לדעת רבי חנניה סגן הכהנים? שכן בירוצי לח - קודש, מפני שמידות הלח מקדשות קדושת הגוף אף את בירוציהן (משנה שם), ואין להם פדיון, ולכן אפשר שבירוצי לח אין הם לכלי שרת ולקיץ המזבח.

ומשיבים (בהצעת משנה): כהיא (כהיא) דתנינן תמן: - כמו (המשנה) היא ששנינו שם (במסכת אחרת - מנחות ז, ד): הנסכים - מנחת נסכים הבאה עם קורבן עולה או קורבן שלמים, שקדשו בכלי - שניתנו בכלי